

OKRESNÁ PROKURATÚRA PEZINOK
Šenkvickej cesty 5, 902 01 Pezinok

Číslo: 1 Pv 83/14/1107-3
EEČ: 2-14-125-2016

Pezinok 23.12.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno b
Trestného zákona
prečin: krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno b Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno a Trestného zákona

štádium: pokus podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1. dňa 19.03.2014 vznesené obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona
uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru
v Pezinku, Obvodného oddelenia Policajného zboru v Pezinku pod číslom
vyšetrovacieho spisu: ORP-XXXXX pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2
písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom
základe, dňa 17.02.2014 v čase okolo 21.30 h v Pezinku, na Limbašskej
ceste č. 4, vyliezol na kopy štrku a následne preskočil plechové, bariérové
oplotenie vysoké 2 m, zabezpečený areál firmy XXXXX., za plotom pozbieral
dvojžilové káble, 1 žila o hrúbke 3 mm, dĺžka káblov 550m a čierne

pancierové chráničky na káble o dĺžke 300 m, čím spôsobil spoločnosti XXXXX so sídlom v Pezinku, XXXXX spôsobil škodu odcudzením vo výške 533,40 Eur, škoda poškodením nevznikla žiadna.

2. dňa 08.04.2014 vznesené obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Obvodného oddelenia Policajného zboru v Pezinku pod číslom vyšetrovacieho spisu: ORP-XXXXX pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ml. obvinený v čase od 11.30 hod. do 12.00 hod dňa 12.03.2014 vnikol do objektu nachádzajúceho sa v katastrálnom území mesta XXXXX na Cajlanskej ulici v areáli Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - CO sklady a to tak, že prekonal oplotenie dvojmetrového betónového plotu po celom obvode vo vrchnej časti opatreného dvojradovým ostnatým drôtom, následne poškodil stenu budovy, tým spôsobom, že do nej vytvoril otvor o rozmere 1x1 m, kde sa pokúsil odcudziť jednotlivé hliníkové diely, pričom bol vyrušený hliadkou polície, čím by svojim konaním spôsobil XXXXX, XXXXXa, XXXXX Sekcie krízového manažmentu a civilnej ochrany, Slovenská Ľupča, so sídlom Logistická základňa pre krízové situácia - Vajnory škodu krádežou vo výške 50,- Eur a škodu poškodením plechovej steny vo výške 50,- Eur

a bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu XXXXX sp. zn. 3T XXXXX zo dňa 28.06.2013 právoplatného dňa 28.06.2013 pre trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS:ORP XXXXX dňa 18.02.2014 vydal uznesenie o začatí trestného stíhania v zmysle § 199 ods. 1 Tr. por. a dňa 19.03.2014 v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie mladistvému XXXXX pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, na vyššie uvedenom skutkovom základe v bode 1.

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS:ORP XXXXX dňa 12.03.2014 vydal uznesenie o začatí trestného stíhania v zmysle § 199 ods. 1 Tr. por. a dňa 08.04.2014 v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie mladistvému XXXXX pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na vyššie uvedenom skutkovom základe v bode 2.

Uznesením zo dňa 09.05.2014, ktoré vydal poverený príslušník PZ, boli obe veci obvineného spojené na spoločné konanie v zmysle § 21 odsek 3 Trestného poriadku.

Po doručení vyšetrovacieho spisu s návrhom na konečné opatrenie prokurátorovi bolo, na základe nižšie citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR 116/2012 z 12. decembra 2011 a pokynu Generálneho prokurátora SR zo

dňa 30.05.2016 sp. zn IV/1 Spr 8/16/1000 – 23, nemožno popísaný skutok v bodoch 1.) a 2.) právne kvalifikovať ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona / z toho v bode 2.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. V prvom rade bolo potrebné posúdiť zákonnosť skráteného vyšetrovania vykonaného v danej veci a predovšetkým zákonnosť rozhodnutí vydaných povereným príslušníkom PZ , a to rozhodnutí o vznesení obvinenia podľa § 206 ods.1 Tr. por.

Poukazujem na stanovisko **trestnoprávneho kolégia NS SR 116/2012 z 12. decembra 2011, (sp. zn. Tpj 78/2011), ktoré znie:**

„I. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

II. Ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

III. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin (skutok) a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

K právnej vete I. citovaného stanoviska je potrebné dodať, že ak je počet zákonných znakov oboch konkurujúcich si kvalifikácií rovnaký, resp. jedna z nich nie je rozvinutejšia (ako špecifická), determinantom vzťahu špeciality pre použitie dotknutej okolnosti (ako zákonného znaku – teda znaku základnej skutkovej podstaty, alternatívne ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby) bude, rovnako ako v prípade právnej vety III., prísnejšia trestná sadzba (jej vyššia horná hranica).

Z ustanovenia § 8 Tr. zák. vyplýva, že každý skutok má byť posúdený podľa všetkých ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, pod ktoré možno skutok podradiť. Výnimky z tejto zásady sú prípustné v prípadoch, keď jednočinne sa zbiehajúce trestné činy sú navzájom v pomere subsidiarity a špeciality. O taký prípad však v predmetnej veci nejde, lebo ustanovenie § 194 Tr. zák. o porušovaní domovej slobody a ustanovenie § 212 Tr. zák. o krádeži chránia rôzne spoločenské záujmy

(domovú slobodu a nedotknuteľnosť majetku). Jednočinný súbeh trestných činov možno výnimočne vylúčiť aj v prípadoch tzv. faktickej konzumpcie. Ide o prípady, kedy porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného jedným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona je v konkrétnom prípade len bezvýznamným prostriedkom alebo podradným vedľajším produktom hlavnej (závažnejšej) trestnej činnosti, porušujúcej alebo ohrozujúcej spoločenský záujem chránený iným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona. Predpokladaný charakter (bezvýznamnosť, podradnosť) následku, ktorý je znakom trestného činu porušovania domovej slobody by musela byť posúdená pre konkrétny prípad, pričom pri pokračovacej trestnej činnosti spáchanej vlámaním do obydlia spravidla nepôjde o faktickú konzumpciu tohto trestného činu trestným činom krádeže.

Pokiaľ ide o kvalifikačnú duplicitu znaku vlámania, môže ku nej dôjsť v dvoch prípadoch:

- znak vlámania je zákonným znakom (znakom základnej skutkovej podstaty) pri trestnom čine krádeže (§ 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.) a zároveň je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri trestnom čine porušovania domovej slobody (§ 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák. - ako závažnejší spôsob konania),
- znak vlámania je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri oboch jednočinne sa zbiehajúcich trestných činoch (§ 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. - ako závažnejší spôsob konania, rovnako § 194 ods. 1 písm. a) Tr. zák.).

V popísaných prípadoch sa uplatní jednak I. a II. právna veta, a jednak III. právna veta stanoviska trestnoprávneho kolégia 116 /2012, ako sú tieto vety citované a komentované vyššie. Predmetnú problematiku teda zásadne rieši dotknuté stanovisko trestnoprávneho kolégia.

Vzhľadom však na rozsah a rôznosť rozhodovania nižších súdov v riešených otázkach v záujme zjednotenia výkladovej a aplikačnej praxe súdov Slovenskej republiky bolo predmetné (aktuálne) stanovisko prijaté a z neho vyplýva:

1. Ak je spáchaný trestný čin krádeže vlámaním (§ 122 ods. 4 Tr. zák.) a zmocnením sa cudzej veci je spôsobená malá škoda, ide o naplnenie zákonných znakov trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. Jednočinný súbeh s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. je možný, je však vylúčená možnosť posúdenia predmetného skutku aj podľa odseku 2 písm. a/ tohto ustanovenia, lebo spáchanie činu vlámaním je už obsiahnuté v posúdení skutku (trestného činu) podľa ods. 4 písm. b/ § 212 Tr. zák. (uplatní sa pravidlo špeciality a zásada ne bis in idem).

2. Ak ide o prisvojenie si cudzej veci, čin je spáchaný vlámaním a páchatel' zmocnením sa cudzej veci nespôsobí ani malú škodu, ide o naplnenie zákonných znakov trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Kvalifikácia skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je vylúčená, lebo znak vlámania (bez ktorého ju nemožno použiť) je už obsiahnutý v ods. 2 písm. a/ § 194 ods. 1 Tr. zák. (pravidlo špeciality a zásada ne bis in idem).

3. Ak ide vo vyššie uvedených súvislostiach o prekonanie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, ktoré nie je možné kvalifikovať ako vlámanie, je potrebné použiť znak uvedený v § 194 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a nie je možné použiť znak vlámania uvedený v § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (a teda ani túto právnu kvalifikáciu), alebo

uvedený v § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. (ako závažnejší spôsob konania). Kvalifikácia trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu je potom závislá od výšky spôsobenej škody (musí ísť aspoň o malú škodu). O naposledy uvedenú situáciu prekonania prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, a to bez vlámania, teda bez použitia sily alebo ľsti, môže ísť napríklad pri preskočení alebo prezení plota s ochrannou (nielen okrasnou) funkciou. Použitie sily pri vlamaní (§ 122 ods. 4 Tr. zák.) musí smerovať proti zabezpečovacej prekážke (jej fyzickej integrite), nejde o silu ako púhu fyzikálnu veličinu, ktorú ľudské telo vynakladá pri svojom pohybe (napríklad pri prezení plota).“

a

Vydaný pokyn Generálneho prokurátora SR zo dňa 30.05.2016 sp. zn IV/1 Spr 8/16/1000 – 23, kde v záujme zabezpečenia jednotného postupu prokurátorov v trestnom konaní pri výklade a aplikácii skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a kvalifikačného znaku „vlámanie“ podľa § 122 ods. 4, § 138 písm. e) Trestného zákona a § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súlade s § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v znení :

„Ak si páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak najmenej malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona.

Takéto právne posúdenie skutku jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu krádeže je v pomere špeciality k právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (základná skutková podstata trestného činu), ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona)“.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. por. ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministrom spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením,

je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

Podľa § 206 ods. 3 Tr. por. uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Trestný poriadok upravuje konkrétne okolnosti, za akých má byť rozhodnutie o vznesení obvinenia vydané. Tieto okolnosti možno charakterizovať ako dôvodnosť obvinenia. V podstate je to zákonom požadovaný stupeň poznania, že bol spáchaný trestný čin, a ktorou osobu pojem „dostatočne“ nasvedčuje, že sa nevyžaduje istota, ale stačí dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť. Po zistení tejto miery pravdepodobnosti je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní obvinenie vzniesť, lebo práve týmto úkonom sa realizuje zásada, ktorá je uvedená v článku 17 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a v citovanom ustanovení § 2 Trestného poriadku.

K dôvodnosti vznesenia obvinenia v predmetnej trestnej veci je potrebné uviesť, že skutočnosti zistené v štádiu pred vznesením obvinenia neboli dostatočným podkladom na vyslovenie záveru, že trestné činy spáchal obvinený XXXXX spôsobom odôvodňujúcim právnu kvalifikáciu jeho konania ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Skutkový stav veci, tak dostatočným spôsobom neodôvodňuje zákonnosť postupu povereného príslušníka PZ podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona rovnako ako v odsek 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 4 písmeno b) Trestného zákona odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno e) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou.

Za vniknutie je potrebné považovať vstup do uzatvoreného priestoru, ale aj otvorenie alebo iné narušenie takého priestoru, stiahnutie do neho, napríklad aj pomocou potrebného nástroja (mutatis mutandis Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 8 Tdo 801/2009 z 27.09.2009).

Z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní vyplýva, že obv. ml. XXXXX vnikol do uzatvoreného areálu spol. XXXXX. tak, že preskočil plechové, bariérové oplotenie vysoké 2 m, ktoré zabezpečovalo areál spol. XXXXX a následne z areálu tejto spoločnosti odcudzil rôznyi materiál.

Takéto oplotenie areálu poškodenej spoločnosti je nepochybne zabezpečovacou prekážkou, ktorej prekonanie pomocou fyzickej sily, naplnňa znaky

vlámania podľa citovaného ustanovenia § 122 odsek 4 Trestného zákona.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Na rozdiel od právnej kvalifikácie skutkov uvedených v citovaných uzneseniach o vznesení obvinenia zo dňa 19.03.2014 a 08.04.2014, odôvodňuje konanie obv. mladistvého XXXXX taký spôsob vykonania činov, ktoré vzhľadom na objektívnu a subjektívnu súvislosť všetkých čiastkových útokov, a na výške spôsobenej škody zakladajú podozrenie z naplnenia zákonných znakov pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b) Trestného zákona pri použití § 138 písmeno e) Trestného zákona.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vyššie citované stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2001 uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 116/2012), podľa ktorého ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona, za použitia § 138 písmeno e/ Trestného zákona. Takéto posúdenie činu, jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu, je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

Podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 125 odsek 2 Trestného zákona ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

Podľa §126 odsek 1 Trestného zákona pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

Podľa § 126 odsek 3 Trestného zákona. ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa odsekov 1 a 2 alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy; inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku.

Opis skutku uvedený v uznesení povereného príslušníka PZ zo dňa 19.03.2014 a zo dňa 08.04.2014 zodpovedá zákonným znakom pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona za použitia § 138 písmeno e) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Napriek tejto skutočnosti a v rozpore s vykonanými dôkazmi v štádiu pred vznesením obvinenia, a to výpoveď splnomocneného. zástupcu poškodeného, ktorý výšku škody predbežne vyčíslil na 362,- Eur pokiaľ ide o odcudzené veci, hlavne však odborné vyjadrenie, ktorým poverený príslušník PZ disponoval už dňa 19.03.2014, kedy overil jeho zhodu s originálom, následne poverený príslušník rozhodol o vznesení obvinenia, v ktorom skutok kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, a to aj napriek výške spôsobenej škody vyčíslenej odborným vyjadrením na sumu 533,40,- Eur, čím došlo k nesprávnemu posúdeniu konania obvineného.

V nadväznosti na toto konštatovanie je potrebné poukázať na ustanovenia Trestného poriadku kedy sa vykonáva skrátané vyšetrovanie a vyšetrovanie.

Podľa § 200 odsek 1 Trestného poriadku sa vyšetrovanie vykonáva o zločinoch.

Podľa § 200 odsek 4 Trestného poriadku vyšetrovanie vykonáva policajť uvedený v § 10 odsek 8 písmeno a) a b).

Podľa § 202 odsek 1 Trestného poriadku skrátané vyšetrovanie sa vykonáva o prečinoch, ak nejde o konanie podľa § 200 ods. 2.

Podľa § 202 odsek 2 Trestného poriadku skrátané vyšetrovanie o prečinoch, pre ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje tri roky, vykonáva policajť uvedený v § 10 odsek 8 písm. c) až g); o ostatných vykonáva skrátané vyšetrovanie policajť uvedený v § 10 odsek 8 písm. a) a b).

Podľa § 202 odsek 3 Trestného poriadku príslušnosť policajťa podľa § 10 odsek 8 písm. a) a b), ktorý vykonáva skrátané vyšetrovanie o prečine, sa nekončí, ak v priebehu skrátaného vyšetrovania zistí, že odpadli dôvody, pre ktoré bol príslušný vo veci konať.

Podľa § 10 odsek 8 písm. a) Trestného poriadku policajťom sa na účely tohto zákona rozumie vyšetrovateľ Policajného zboru.

Podľa § 10 odsek 8 písm. c) Trestného poriadku policajťom sa na účely tohto zákona rozumie poverený príslušník Policajného zboru.

Rozsah pôsobnosti policajťa vyplývajúci z ustanovení § 200 odsek 4 a § 202

odsek 2 a odsek 3 Trestného poriadku určuje vecnú príslušnosť policajta na vykonávanie úkonov vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania v závislosti od právnej kvalifikácie stíhaného skutku.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona je prečin :

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 11 odsek 1 Trestného je zločin úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 11 odsek 2 Trestného zákona o zločin ide aj vtedy, ak v prísnejšej skutkovej podstate prečinu spáchaného úmyselne je ustanovená horná hranica trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Záverom preto uvádzam, že s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR 116/2012 z 12. decembra 2011 a pokyn Generálneho prokurátora SR zo dňa 30.05.2016 sp. zn IV/1 Spr 8/16/1000 – 23 bolo potrebné skutky, pre ktoré boli vznesené obvinenia uznesením zo dňa 19.03.2014 a uznesením zo dňa 08.04.2014 v ďalšom konaní právne kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona.

Preskúmaním kompletného spisového materiálu prokurátor konštatuje, že v oboch skutkoch bola objektívne ustálená výška škody už pri postupe podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona opatrením, z čoho vyplynulo, že uznesenia o vznesení obvinenia **boli vydané vecne nepríslušným orgánom, nie je možné ich konvalidovať, a sú preto nezákonné ako aj všetky na ne nadväzujúce rozhodnutia.** Vo veci nie je možné produkovať žiadne iné procesne spôsobilé dôkazy, a preto bolo potrebné zvoliť postup v zmysle ustanovenia § 215 odsek 1 písmena a) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Martina Sofia Svitnič
prokurátorka